

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 9 • ROČNÍK XIX.

ZÁŘÍ 2013

Někdejší buchlovický Geržův mlýn „povětrňák“, který se nacházel na kopci Větráku, nakreslil B. Marst.

Informace městyse Buchlovice

Výpis z usnesení Rady městyse Buchlovice č. 43/2013 ze dne 24. 7. 2013

Rada městyse Buchlovice:

- schválila bezplatný pronájem dlážděného parkoviště na náměstí Svobody v Buchlovicích pro Myslivecké sdružení Buchlov během akce Festival česneku dne 27. 7. 2013 pro účely provozování služeb – stravování hostů festivalu,
- schválila smlouvu o navýšení neinvestiční dotace Zlínského kraje o 21 000 Kč na celkovou výši 121 000 Kč na zabezpečení akceschopnosti jednotky požární ochrany (JPO II) Sboru dobrovolných hasičů Buchlovice na rok 2013 a pověřila starostu městyse ing. Jiřího Černého podpisem smlouvy,
- schválila navýšení daru o 2 128 Kč vč. DPH pro TJ Buchlovice na zakoupení tenisových míčků pro oddíl mladých tenistů Buchlovice,
- schválila převod finančních prostředků z rezervního fondu do fondu odměn na vyplacení odstupného ve výši 49 000 Kč, žadatelka Mateřská škola Buchlovice, p.o., Buchlovice,
- schválila přijetí sponzorského daru od Českého zahrádkářského svazu Buchlovice ve výši 10 000 Kč pro Mateřskou školu Buchlovice, p.o., Buchlovice,
- schválila navýšení daru o 9 000 Kč pro TJ Buchlovice na zaplacení faktur za opravu havárie rozvodu vody na tenisových kurtech,
- schválila vyplacení příspěvku na dopravu na jednodenní zájezd do termálního koupaliště Dunajská Streda ve výši 1 252 Kč, Buchlovický klub seniorů,
- schválila smlouvu o dílo na pořízení vnitřních a venkovních okenních žaluzií č. 03/07/2013 na okna budovy čp. 799 a 800 (Úřad městyse Buchlovice a zdravotní středisko) firmou SUN SYSTÉM s.r.o., Veselí nad Moravou a pověřila starostu městyse ing. Jiřího Černého jejím podepsáním,
- schválila smlouvu o spolupředatelství XII. ročníku Festivalu česneku dne 27. 7. 2013 mezi městysem Buchlovice a Foklorní agenturou Buchlov,
- starosta městyse Buchlovice ing. Jiří Černý informoval členy rady městyse o zahájení opravy kanalizační stoky A2 v lokalitě pod Větrákem od počátku měsíce srpna 2013. Zhotovitelem stavby je firma Tufír, spol. s r.o., Kunovice,
- schválila smlouvu o dílo o dodávce stavebních a montážních prací pro stavbu Buchlovice – oprava místní komunikace v ulici Zahrady mezi městysem Buchlovice a Správou a údržbou silnic Slovácka, s.r.o., Uherské Hradiště a pověřila starostu městyse Buchlovice ing. Jiřího Černého podepsáním této smlouvy k datu 25. 7. 2013,
- starosta městyse Buchlovice ing. Jiří Černý informoval členy rady městyse o doplnění technologie ČOV Buchlovice o instalaci mikrosítového bubnového filtru a nového systému měření a regulace včetně dálkového přenosu,
- starosta městyse Buchlovice ing. Jiří Černý informoval členy rady o uspořádání elektronické aukce energií pro občany Buchlovic, jejíž první kolo proběhne během měsíce září 2013. Aukci, ve spolupráci s městysem Buchlovice, uspořádá firma B4F s.r.o., Praha.

Usnesení 13. zasedání Zastupitelstva městyse Buchlovice, dne 26. 6. 2013

Zastupitelstvo městyse Buchlovice:

- schválilo účetní závěrku městyse Buchlovice za rok 2012,
- schválilo účetní závěrku příspěvkové organizace Základní školy Buchlovice sestavenou k 31. 12. 2012,
- schválilo účetní závěrku příspěvkové organizace Mateřské školy Buchlovice sestavenou k 31. 12. 2012,
- schválilo účetní závěrku SMB, příspěvkové organizace Buchlovice sestavenou k 31. 12. 2012,
- schválilo Smlouvu o bezúplatném převodu nemovitosti č. UZSVM/BUH/2007/2013-BUHM, pozemek parcela č. 908 v k.ú. Buchlovice, vlastníkem této nemovitosti je Česká republika,
- schválilo dar ve výši 50 tisíc Kč obci Lužec nad Vltavou na pomoc při odstraňování následků povodní,
- vzalo na vědomí informaci starosty ing. Jiří Černého o záměru vybudování v centru městyse Buchlovice výjezdového stanoviště ZZS ZK a zmocnilo jej k jednání se Zlínským krajem ve věci bezúplatného převodu garáže pro dva osobní vozy a části parcely č. 25/5, 25/19 a 30 o výměře cca 400 m² pro potřeby ZZS ZK.

O prázdninách pokračovala rekonstrukce vnitřních prostor v přízemí hasičské zbrojnice, kterou komplikovala nadměrná vlhkost objektu, způsobená letitým nasáknutím zdiva kvůli žádné nebo místy jen špatné izolaci. Po podřezání větší části budovy a položení dodatečné izolace se pustili pracovníci firmy Rybářík do úplné rekonstrukce sociálního zařízení a sprchy a napojením řádné kanalizace ústící do oficiálního kanalizačního řádu. V době uzávěrky zpravodaje již byla vybagrovaná hlavní prostora garáže hasičského auta natolik suchá, že práce mohly pokračovat dál.

(Foto: -bž-)

Oprava dešťových vpustí

Na některých místech na obecních komunikacích v Buchlovicích se postupně během posledních let propadaly některé tzv. dešťáky. Při drobných deformacích někdy stačí malá údržba, spočívající v opatrném podložení nebo vytěsnění na správném místě.

Toto řešení, i když dočasné, jsme použili částečně v Horním Podvinohradí. Avšak některé rošty a jejich šachtice byly již v takovém stavu, že muselo dojít k celkové rekonstrukci. Některé větší lapače ještě čeká letošní rekonstrukce.

Ing. Josef Motyčka

V noci na 4. srpna se přehnal přes Buchlovice silný vítr, který natropil několik škod, s nimiž si museli poradit pracovníci Služeb městyse Buchlovice i pracovníci odborné energetické firmy, kteří opravovali potrhané vedení napětí za hřbitovem, na Zahradách a na jiných místech. Vítr povalil i zdravý vzrostlý smrk v Kostelní ulici.

(Foto: -jm-)

Na základě požadavku občanů, vyšlého z předloňské veřejné ankety, začal městys Buchlovice v polovině měsíce srpna budovat nové skateboardové hřiště rozměrů 15 × 30 m (pevná plocha, připojení NN a osvětlení, skateboardové prvky, zázemí) na obecních pozemcích za fotbalovým hřištěm TJ Buchlovice.

(Foto: ing. Josef Motyčka)

Osobní auto „hore kolama“ v ganále na náměstí, tak to jsme tu asi ještě nikdy neměli. Přistála tam s ním 27. června 2013 před polednem jedna nepozorná řidička se spolucestujícími. Vedle hasičů a policie se kolem sešlo velké množství zvědavců, spekulujících o všem možném. Nikomu se naštěstí nic nestalo, do potoka benzín nevytekl a auta – kusu vylišovaného plechu, železa a umělých hmot – v poměru k lidskému životu a zdraví, škoda jistě není. (Foto: -bž-)

Kulturní kalendář – září 2013

2. 9.	Výlet do historie – neveřejná akce pro děti s mentálním postižením	Hrad Buchlov	HB Collegium Libuše Mikulová, tel. 774 886 205 www.buchlov.info
7. 9.	Dny evropského dědictví	Hrad Buchlov	Zámek Buchlovice, tel. 572 434 240 www.zamek-buchlovice.cz
14. 9.	Co se na hradě vařivalo – příprava a ochutnávka „starých“ receptů	Hrad Buchlov	Hrad Buchlov Tel. 572 595 161 www.hrad-buchlov.cz
21. 9.	Závody na koloběžkách	Náměstí Buchlovice	DS BAMBINO, Martina Strýčková, tel. 777 895 706, dsbambino@seznam.cz
27. 9. až 29. 9.	Výstavu ovoce, zeleniny, medu a věcí souvisejících	Československé kulturní centrum Buchlovice	Základní organizace Českého zahrádkářského svazu Buchlovice – V. Rajskup, Český svaz včelařů Buchlovice – M. Smatana, Československé kulturní centrum Buchlovice
29. 9.	Zpívání o víně	Náměstí Buchlovice	FS Buchlovice Ing. Pavel Dvořan Tel. 572 595 123, www.fsbuchlovice.cz

*Těsně před uzávěrkou zářijového čísla Buchlovského zpravodaje započala Správa a údržba silnic Slovácka, v režii městyse Buchlovice, rekonstrukci obecní komunikace na Zahradách, která se nacházela již ve velmi špatném stavu, a to v úseku od pálenice po zástavbu u lesa pod Dobřížkou.
(Foto: ing. Josef Motyčka)*

Úspora plateb za elektřinu a plyn pro občany Buchlovic

Naše obec se rozhodla jít podobným směrem jako některá další města a obce a poskytnout svým občanům možnost zapojit se do elektronické aukce na dodavatele energií – elektřiny a plynu. Ceny energií se v posledních letech ubíraly cenově směrem nahoru a zároveň došlo ve velké míře k liberalizaci trhu s těmito komoditami. Tím se otevírají nové možnosti jak ušetřit. Kromě klasických nabídek jednotlivých dodavatelů se nabízí možnost využít velmi efektivní způsob výběru dodavatele – elektronickou aukci.

Záleží na každém občanovi, jakou cestu zvolí. My jsme se rozhodli podpořit e-aukci, a to zejména z důvodu, že dle referencí ostatních měst a obcí, kde aukce proběhla, se podařilo pro občany ušetřit nemalý peníz. Podmínky sjednané v budoucí smlouvě jsou jasně na straně zákazníka a plně odpovídají zadání e-aukce. Jakým způsobem se konečný dodavatel vybírá? Díky sdružení velkého počtu domácností z naší obce a zároveň i z jiných měst a obcí v rámci celé republiky je vytvořen obrovských „balík“. O ten se doslova poperou dodavatelé v elektronické aukci. Kdo nabídne nejnižší cenu, vyhrává. Výsledkem je nejnižší možná cena, na kterou mohou domácnosti dosáhnout. Úspory se pohybují v rozmezí 15–30%.

Kdo se do aukce může přihlásit? Přihlásit se mohou jednotlivé domácnosti naší obce. Pořádající společnost pak všechny domácnosti sdruží. Za přesně stanovených podmínek, které jsou pro vítězného dodavatele závazné, je nabídne do aukce.

Pro občany je tato služba zcela zdarma. Za zprostředkování e-aukce svým občanům také neplatí nic ani obec. Aukční poplatek zaplatí po ukončení aukce vítězný dodavatel. Celý tento proces je pro domácnosti nezávazný. V podstatě si mohou přijít aukci jen vyzkoušet.

Dne 17. září v 17.00 hodin se bude v budově Československého kulturního centra na Lhotce konat informační schůzka se zástupci aukč-

ní společnosti, kde budou vysvětleny veškeré náležitosti, které s aukcí souvisí.

Pro účast v aukci si sebou přinese:

- Kopii ročního vyúčtování na elektrickou energii a plyn
- Smlouvy se současnými dodavateli včetně všech dodatků

Sběr podkladů bude probíhat od 18. 9. do 28. 9., kdy budete mít možnost navštívit pracovníky aukční společnosti, kteří Vám zodpoví všechny potřebné dotazy, provedou analýzu Vašich současných smluv a vyplní Vám nezávazný poptávkový formulář.

Po sběru podkladů proběhne vlastní e-aukce a bude určen vítězný dodavatel s nejlevnější cenou. Ani v tuto chvíli pro Vás konečná nabídka není závazná a nic neriskujete. Na základě vítězné ceny si vypočtete vlastní úsporu oproti stávajícím cenám a poté se rozhodnete, zda s novým dodavatelem uzavřete smlouvu či ne.

Čím více občanů se do e-aukce zapojí, tím více objemů se nakumuluje a dodavatelé budou soutěžit o velký pro ně zajímavý objem. Využijte této příležitosti ke svému nákupu energií a spojením s ostatními občany k získání co nejnižší ceny.

Veškeré informace a dotazy zodpoví zástupci aukční společnosti B4F, s.r.o. na informační schůzce dne 17. 9. 2013 v 17.00 hodin.

Kontaktní sběrné místo:

Úřad městysu Buchlovice

Kdy: každé pondělí a středu, od 18. 9. 2013
do 28. 9. 2013, od 14.00 do 18.00 hodin

Mimořádně: sobota 28. 9. 2013 od 9.00 do 12.00
hodin

Kontakt na pořádající společnost:

B4F Czech Republic, s.r.o.

Milan Baroň

Tel: 775 621 213

E-mail: m.baron@b4f.cz

www.b4f.cz

Poděkování

Děkuji panu Jiřímu Dudeškovi z Tupes, nálezci mé peněženky s penězi a osobními doklady, který vše rychle a v pořádku přivezl až do našeho domu pod hradem Buchlovem a nezištně vrátil. Vedle veřejného poděkování chci vyzvednout jeho výjimečný čin, o kterém v současnosti slyšíme spíše ojediněle. Vážme si takových ušlechtilých jedinců!

Kajetána Večeřová, Buchlovský dvůr

Městys Buchlovice vydal před krátkým časem barevný, stolní, týdenní kalendář s tematikou Buchlovic. Vedle fotografií zajímavých míst městečka různých autorů kalendář nabízí i snímky z různých událostí – kulturních, sportovních a jiných - které se udály převážně v loňském a části letošního roku. Kalendář můžete zakoupit v Turistickém informačním centru.

(-red-)

ZÁKLADNÍ ORGANIZACE
ČESKÉHO ZAHŘÁDKÁŘSKÉHO SVAZU BUCHLOVICE a
ČESKÉHO SVAZU VČELAŘŮ BUCHLOVICE
ve spolupráci s Československým kulturním centrem Buchlovce

VÁS ZVOU NA

SPOLEČNOU VÝSTAVU OVOCE, ZELENINY, MEDU a věcí souvisejících

KTERÁ SE KONÁ
VE DNECH 27. – 29. ZÁŘÍ 2013

V PROSTORECH ČSKC BUCHLOVICE
(stará škola u kostela)

OFICIÁLNÍ ZAHÁJENÍ VÝSTAVY V PÁTEK 27.9.2013 V 17:00 HODIN

v sobotu i v neděli bude k dispozici průvodce výstavou

vždy od 10:00 do 12:00 a od 15:00 do 17:00 hodin

po oba dny bude výstava otevřena

od 9:00 do 18:00 hodin

NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT ?

zahrádkáři

- představí produkci ovoce a zeleniny – i odrůdy, které již pomalu upadají v zapomnění
- dozvíte se zkušenosti s nemocemi stromů
- i s jakými škůdci zahrádkáři zápolí
- dojdete si pro odpovědi a zkušenosti v otázkách postřiků
- víte, že i pláňka může nabídnout velice chutné ovoce ? ... což takhle nějakou buchlovskou pláňku pojmenovat
- obrázky z hlavních aktivit buchlovických zahrádkářů, kteří se netají zájmem o mladé následovníky

včelaři

- své aktivity zaměřují především na popularizaci včelařského oboru mezi mládeží a mladými potenciálními včelaři
- na výstavě uvidíte živé včely (PÁT a NED)
- okoštujete medy od různých včelařů
- zkrátka neodejdou ani milovníci medovníků
- včelařské pomůcky historické i novodobé
- včelí produkty a jejich využití
- inspirovat se můžou i umělci při výrobě svíček
- tištěné materiály a výzdoba proč je včelařina tak zajímavá a srdce hladící

MY UŽ SE TĚŠÍME – DOJDĚTE TAKÉ VY

Informace místní knihovny

Ze statistiky místní knihovny

rok	počet výpůjček	registrovaných čtenářů	návštěvníků za rok	virtuálních návštěv webu
2010	7 420	307	1 614	1 396
2011	9 200	342	2 545	352
2012	9 352	336	3 209	10 670

Samostatné webové stránky naší knihovny <http://buchlovice.knihovna.cz/> vznikly dne 3. 12. 2011 a jak je patrné ze statistiky, jsou často navštěvovány.

Dříve byly webové stránky knihovny součástí webových stránek městyse Buchlovice a nějakou dobu nebyly funkční (viz rok 2011).

Velikost obsluhované populace: k 31. 12. 2012 měly Buchlovice 2 463 obyvatel.

Z nových knih:

Naučná literatura pro dospělé

L. Skulilová: Šťastný domov pomocí feng šuej
P. Braunová: Tajemství rodu
L. Galuška, M. Vaškových: Křesťanství na Velké Moravě a byzantská misie
(ze souboru Pravdivý příběh byzantských věrozvěstů Konstantina a Metoděje)
D. Klimeš: Václav Klaus
(Deset let na Pražském hradě)
J. Cade: Agatha Christie
(Jedenáct dní nevěstná)
D. Irving: Tajné deníky Hitlerova osobního lékaře
T. Macek: Příběhy Staré dámy
(Sto ročníků Tour de France)

Krásná literatura pro dospělé

J. Bauer: Zachraňte krále
J. Krůta: Sextenze
D. Mitchell: Tisíc podzimů Jacoba de Zoeta
R. Šámi: Temná strana lásky
C. Ahernová: Sto jmen
A. Hailey: Bankéři
P. Hiltunen: Finské pouto
J. Nesbo: Švábi
H. Nesser: Čtvrtá oběť

K. Slaughter: Kriminálník
K. Slaughter: Genesis
K. Slaughter: Hřbitov nadějí
A. Olsen: Vzkaz v láhvi
A. Olsen: Žena v kleci
A. Olsen: Zabijáci
S. King: Z buicku 8
S. King: Holčička, která měla ráda Toma Gordona
H. Whitton: Zimní princezna
S. Loweová: Babička 21. století
N. Robertsová: Spojení osudem
T. Keleová – Vasilková: Lži
M. Váňová: Náhoda nebo osud

Nejen pro maturanty

E. A. Poe: Démon zvrácenosti

Krásná literatura pro děti a mládež

R. Štulcová: Slovo paměti
(ze souboru Pravdivý příběh byzantských věrozvěstů Konstantina a Metoděje)
R. Štulcová, J. Motičáková: Komiks
(na motivy románu Slovo paměti)
J. Kinney: Deník malého poseroutky 1.–4. díl

Knihovnice

Rozloučení s deváťáky

Dne 28. června 2013 se přišli rozloučit učitelé základní školy, vedení ředitelem Mgr. Františkem Klvaňou, s žáky vycházejícími z devátého ročníku. Příjemnou atmosféru v zámecké sala terreně podpořili i někteří přítomní rodiče žáků a další. Po krátkém prslou starosty městyse Buchlovice ing. Jiřího Černého a ředitele školy promluvily k vycházejícím žákům i jejich poslední třídní učitelka Mgr. Martina Dušková a zástupkyně třídy Šarlota Daňhelová. Žáci obdrželi svá poslední vysvědčení ze základní školy a malé dárky městyse.

Foto: -bž-

Příměstský tábor ZŠ Buchlovice

Od 8. do 12. července probíhal v prostorách ZŠ Buchlovice příměstský tábor pořádaný školní družinou. Program pro děti připravily paní vychovatelky Vendula Mikulíková a Marie Jochymková. Celotáborová hra nesla název „Máme rádi zvířata“ a čtyři družstva dětí během ní soutěžila, hrála si a plnila úkoly zaměřené na poznávání zvířat. Proti sobě soupeřila družstva Zelená ZOO, Tygři, ZOO Pro děti a pro rodiče a ZOO U Opic.

Děti procestovaly celou Zeměkouli, aby mohly do své ZOO nasbírat co nejvíce zvířat. Družstva si vymyslela název pro své čtyři zoologické zahrady, postavila pavilony, výběhy a akvária, umísťovala do nich zvířata a udělala svým ZOO reklamu.

Přes všechny nesnáze na konci tábora všechny čtyři ZOO slavnostně otevřely. Vítězné družstvo obdrželo krásné ceny a ohodnotili jsme i 6 dětí, které v celkovém bodování získaly nejvíce bodů. Chtěli bychom poděkovat ZŠ Buchlovice za organizaci tábora a kuchařkám ze školní jídelny za přípravu výborných obědů a svačinek.

Dětský výlet na Smradávku

Již po jedenácté se děti z naší mateřské školy vydaly na výlet ke Dni dětí do lázní na Smradávku. Bylo krásné počasí a všechny děti se moc těšily. Výletníci se pořádně vybavili batůžky s pitím a menší svačinkou, se skvělou náladou a úsměvem na tváři.

Hned po příjezdu autobusem nás čekala cesta za pokladem, ke kterému nás vedly barevné značky. Děti byly moc šikovné a úkoly plnily odpovědně s velkým nasazením a nadšením. Největší odměnou pro ně bylo nalezení pokladu. Po návratu do lázní nás čekala dětská diskotéka se sladkým překvapením. Děti snědly svačinku, kterou pro nás připravily naše paní kuchařky ze školní jídelny ze základní školy. Při diskotéce na parketu začal pořádný dětský rej. Na závěr našeho slunného dopoledne jsme poděkovali bratrům Krystýnkovým za ochotu a pomoc při uspořádání dětského dne a předali jsme jim na památku obrázek od dětí. Den nám rychle utekl a my jsme se museli vrátit na oběd. Ti nejmenší odjeli nazpět autobusem, ale druháci a třetáci odešli do Buchlovic pěšky. Cesta byla dlouhá, pro některé děti i náročná, ale všichni ji statečně zvládli.

Výlet se nám velmi vydařil a děti si ho náramně užily. Už teď se těšíme na další Den dětí. Závěrem patří velké poděkování majitelům Lázní Leopoldov a Lázeňského domu Františkovi a Ivovi Krystýnkovým za roky, kdy jsme byli srdečně vítáni k oslavě Dne dětí, která se již stala tradicí. Rádi se sem budeme i nadále vracet.

Mateřská škola Buchlovce

Skautský tábor 2013

Štědrákova Lhota

4. 8. 2013 – 11. 8. 2013

Příjezd do tábora Štědrákova Lhota. Večer proběhlo slavnostní přivítání 18 indiánů, kteří byli rozděleni do tří kmenů: Osadníci Divokého Západu, Kmen Rudých válečníků a Apačové. Každý kmen se představil válečným pokřikem.

Tyto kmeny rada starších (*Sedící býk* – Martin, *Ten, na kterého se nemluví* – Roman, *Letící šíp* – Roman, *N-šochi* – Veronika, *Květ prairie* – Michaela, *Štikana* – Tereza, *Dýmající stařena* – Eva) přivítala rozděláním indiánských čelenek mezi sebe.

Během táborových dní indiáni museli prokázat všechny vlastnosti pravého válečníka v různých hrách: indiánské mimikry, skládání totemů, lov bizonů, pašování indiánského masa, olympiáda, cesta indiánským životem, westernová městečka, večerní hra – indiánské tamtamy atd. Navštívili jsme i Zoo Olomouc, ale nejvíce indiáni ocenili plavecký bazén.

Poslední den došlo k vyhlášení nejlepšího kmene. Skupinky byly zcela vyrovnané, proto rozhodl o vítězi až poslední den.

1. Kmen Rudých válečníků

2. Osadníci Divokého Západu

3. Apačové

Jako nejlepší indiáni uspěli:

1. Václav Klíger

2. Dan Marišler

3. Leona Trampotová

Samozřejmě všechny děti podstoupily noční hlídky, kdy musely střežit celý tábor. I ty nejmenší tábornice to zvládly na jedničku. Táborové dny utekly neskutečnou rychlostí a myslím, že celá indiánská osada včetně rady starších si tábor skvěle užila.

Více na: www.junakbuchlovice.eu

Michaela Borská

Měsíc srpen – prázdniny jsou v plném proudu a dá se říct, že včelaři mají po sezóně. Med již vytočili a nyní usilovně na zimu nahrazují včelkám to, co jim sami sebrali – zimní zásoby na přežití. Chřibští včelařiči mají letos za sebou své první medobraní a bohužel právě letošní sezóna jim příliš nepřála. Brzké, ale kratičké jaro na konci zimy včelky nastartovalo, no vzápětí dostaly pořádnou nadílku v podobě dlouhého, sychravého a studeného toho kalendářního jara. Na jeho konci teprve nastal ten správný včelí rozvoj, který však jenom poskromnu stačil zachytit snůšku z rychle odkvetlé květeny. Výsledek ? – jenom několik skleniček medu ze včelstva. Pro mnohé začínající včelaře taková zkušenost může mít značně odrazující účinek. Podpora a útěcha právě v tomto období je nutností i v našem včelařském kroužku, aby děti nezaněvřely a trpělivě včelky opečovávaly na další sezónu.

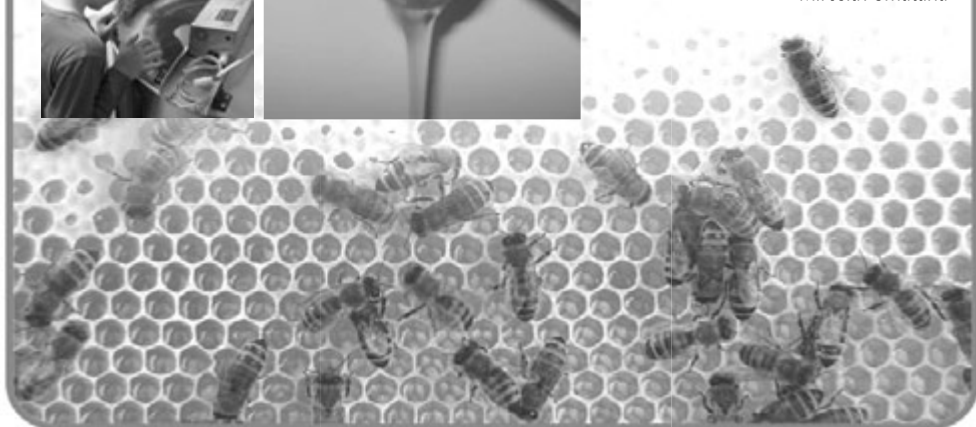
Ale i z toho mála měly děti radost. Se zájmem si poprvé vyzkoušely, jak se používá odvíčkovací vidlička, jak se odvíčkováný rámek vkládá do medometu a v nádobě pod ním se objevil první pramínek sladoučkého medu.

Dostali jste chuť ???

Dojděte ochutnat na výstavu pořádanou společně s buchlovickými zahrádkáři 27. až 29. září tohoto roku v ČSKC (stará škola) v Buchlovicích.

Miroslav Smatana

Měsíc září přichází rukou v ruce s novým školním rokem. Malí včelaři vědí, že ten včelařský začal v srpnu „v podletí“, a to přípravou včelstev na další sezónu. Včelkám nejdřív vzali i to málo medu co letos v úlech měli, ale na pospas osudu je nenechali. Důležitou surovinu na přežití zimního období jim plnohodnotně nahradili cukerním roztokem a v úlech uklidili tak, aby se jim nepříznivé období snášelo co nejlépe. Neméně důležitou součástí je i zbavení včelek parazitů, kteří rádi hostují v luxusně zásobeném hotelu zvaném úl, a to nejenom na úkor zásob, ale i na úkor mladých nebo i ještě nevylíhlých včel. Léčení včel je v dnešní době nezbytnou součástí jejich chovu a období od letních prázdnin do vánoc, tedy mimo medobraní, je pro tento úkon nejvhodnější.

A protože práci a starosti mají střídat i odpočinek a radosti, v novém školním roce zahájíme včelařský kroužek návštěvou zahrady včelaře – přítele Jaroše v Buchlovicích, kde nejenom pro svoje potěšení, nechal vyrobit a umístil krásný figurální úl, který osadil včelami a nyní tvoří krásný doplněk perfektně upravené odpočinkové zahrady u rodinného domu. Autorem „klátu“ je Josef Bilík z Buchlovic, který mu vdechl jedinečnou podobu. Tímto úlem připomíná, odkud se včely blíž k našim příbytkům dostaly. Z přírodních hnízdních dutin – kmenů stromů a skal – kde by včelky dozajista přežívaly, kdyby o ně člověk neprojevil zájem. Lidi – brtníci – si vyřezané

části kmenů s dutinami – brtě – začali přemísťovat blíže k lidským obydlím jako první „špalkové“ úly zvané „kláty“, a nezdávka jim dávali i různou figurální podobu. Tod' počátky včelaření. Ty dnešní „včelí kláty“ jsou funkčně propracovanější, ale plní mnohem více estetickou, nežli chovatelskou funkci nejedné včelnice.

Miroslav Smatana

Jaromír Nohavica v Buchlovicích

Písničkář Jaromír Nohavica vystoupil v zámecké zahradě v Buchlovicích před trávníkem zaplněným posluchači v rámci Buchlovského hudebního léta 22. června. Na harmoniku ho doprovodil Robert Kušmierski.

(Foto: Pavel Princ)

Týden polských dětí v Buchlovicích

V polovině června rodiny Děcek z Buchlovic poskytly na týden domov dětem z polského městečka Goleniow. Dětský folklórní soubor INA měl nabitý program.

Výchovný koncert v místní základní škole začal českou a po té polskou hymnou. Stejně jako Děcka z Buchlovic představili různé kroje i tance, tak i polský soubor předvedl tance z Lublinu, z Krakova a dalších významných folklórních polských oblastí. Po přijetí starostou a místostarostou městečka v Muzeu Podhradí čekala naše i polské děti společná prohlídka hradu Buchlova. Podvečer v rodinách si děti náležitě užily – při grilování, v bazénech, na přehradě. Domluva fungovala česko polská, občas bylo nutno použít „google“ jindy zase nohy a ruce.

Ve čtvrtek jsme se společně zúčastnili zahajovacího průvodu mezinárodního dětského folklórního festivalu Kunovské léto a odpoledne jste nás mohli potkat na školním hřišti, kde pod taktovkou pana učitele Schustera probíhal turnaj ve vybíjené, soutěže Jany Březinové a večerní táborák se skvělým občerstvením maminek souborových dětí.

V neděli se celý soubor INA i Děcka z Buchlovic zúčastnili mše svaté v kostele sv. Martina v Buchlovicích. Mše byla obohacena opravdu krásným zpěvem kapely Alepak, která doprovázela soubor INA, a také slavnostním posvěcením souborové vlajky Děcek z Buchlovic.

Důkazem toho, že neexistuje jazyková bariéra, jsou četná přátelství, která vznikla. V nedělní večer při loučení proteklo mnoho slz a dle slov vedoucího Zbyszka Łukaszewského se jim tak vřelého a srdečného přijetí dlouho nedostalo. Velmi také ocenili komfort Penzionu na náměstí.

Tímto také děkují všem rodinám, za vynikající péči a ochotu přijmout děti z Polska do svých domovů.

Děcka z Buchlovic v Polsku

Ve čtvrtek 27. 6. velmi brzo ráno vyjždíme do Goleniowa, je to město ležící nedaleko polského přístavu Štětín. Tato oblast má pohnutou historii, kdy toto území bylo často místem sporů o vlastnictví mezi Polskem, Německem a občas i Ruskem. Je to rovinatá oblast plná borovicových lesů usazených na písčitém podloží. Silnice jsou lemovány březovými alejemi a háječky jako z pohádky Mrazík.

Hlavní centrálou setkávání je golienowský klub kultury a místní školy. V jedné školní tělocvičně probíhá společná výuka tanců. Základ je samozřejmě staropolská polonéza. Posléze jednotlivé soubory – z Litvy, Estonska, Německa a z Moravy vyučovali své národní tance. My jsme zvolili jako první figurální tanec mazurku – Jednou, dvakrát poskočím – s mezinárodní výměnou tanečnic a potom jeden točivý párový tanec – huckou.

Na školním hřišti jiné školy probíhal mezinárodní fotbalový turnaj. Náš tým „Jolanda“ bojoval velmi statečně, ale bohužel na vysoké dlouhonohé Litevce jsme neměli. Zato v „žele bitvě“ jsme téměř dosáhli na zlato. „Žele bitva“ je skvělá folklórní disciplína, kterou chtějí Děcka uspořádat i u nás. Zvolí se tým 5 lidí a ti dostanou kartonovou ceduli 2x1 metr, kýbl s nařazeným škrobem, maxi střičáčky, igelitové pytle na zabalení těla a izolepu. Cílem je bránit vlastním tělem svůj karton a současně co nejvíce škrobu nastříkat na karton druhého družstva. První krok před bitvou byl zabalit své tělo co nejdůsledněji do igelitu. Takže za chvíli všichni vypadali jako chodící mimozem-

šťané. Občas se někteří hráči nechali strhnout bojem a nestříleli jen po kartonech, ale po lidech – mimozemšťanech. Takže si asi dokážete představit, co se dělo, když začal škrob zasychat. Na konci bitvy se vážily všechny kartony a byly mezi nimi až kilogramové rozdíly.

Dalším pěkným dnem byl výlet k Baltskému moři do letoviska Medzyzdroje. Přestože moře bylo studené, našli se odvážlivci (i mezi dívkami), kteří si v něm zaplavali. Někteří si smočili nohy po kotníky a dále pak hledali tzv. baltské zlato – jantar. Na památku si pak odvezli jeden či několik kamínků jantaru. Nasoleni jsme se přesunuli do městečka Kameň Pomorski, kde nás v přístavu čekalo vystoupení. Zde jsme zažili pravou letní rychlou mořskou bouřku, která zahнала diváky pod deštníky. Po dešti jsme svůj program začali polskou písní *Idze dysc – Ide děšť*. Řekla bych, že to bylo nejvřelejší publikum, kde si vyžádali přidavek druhé polské písně, kterou jsme kvůli zájezdu nacvičili – *Za gorami, za lasami, za dolinami*.

Pěkné byly také koncerty v rámci svatojánského jarmarku v Goleniowe, kde se prezentovaly nejen zahraniční soubory, ale proběhla zde i představení školních dětí, kroužků pracujících pod domem dětí a mládeže a také dalších kroužků pod klubem kultury. Jarmark představoval nejen prezentaci jednotlivých spolků nebo organizací v městě, ale byli zde i dílničky pro děti a také ukázka jednotlivých tradic – např. strouhání a šlapání zelí.

Naše vřelé přijetí v Buchlovicích nám naši hostitelé vrátili ubytováním v luxusním hotelu, pohostinností – večerními švédskými stoly, které především zajišťovali rodiče souborových dětí. Bylo vidět, že je to jedna skupina, děti tančily v dětském souboru a jejich rodiče v dospělé skupině.

Po týdnu jsme odjížděli plni nových zážitků, přátelství a také v naději, že se v následujícím roce opět potkáme.

LR

Darmošlapky na Buchlově

Výborný výkon opět předvedli členové Divadelního spolku J. K. Tyla Buchlovice při představení divadelní komedie Darmošlapky, a to tentokrát na venkovní scéně prvního nádvoří hradu Buchlova. Návštěvníci tak strávili velmi příjemný předprázdninový večer 29. června a odcházeli spokojeni a pobaveni.

(Foto: Bořek Žižlavský)

Oslavy 1150. výročí příchodu Sv. Cyrila a Metoděje na Moravu

K velkolepým oslavám 1150. výročí příchodu věrozvěstů Sv. Cyrila a Metoděje na naše území přispěl i náš farní sbor hned dvěmi akcemi za hranicemi městečka Buchlovice. První z nich byla v rámci Mezinárodního folklorního festivalu Strážnice. Farní sbor Buchlovice spojený se členy farního sboru z Hluku zazpíval v neděli 30. června v pořadu Jiřího Pavlici „Slnoco ot Boga“ dvě písně autora Jana Procházky.

V den výročí pak sbor hudebně doprovázel pořad „Nahé jsou národy bez knih...“. Slavnostní setkání v Památníku Velké Moravy ve Starém Městě s pásmem úryvků z děl cyrilometodějské literární školy, jež umělecky přednesl herec Slovákého divadla Vladimír Doskočil, a staroslověnského sborového zpěvu připravil PaedDr. Jiří Jilík společně s Historickou společností Starý Velehrad a Slovákým muzeem v Uherském Hradišti.

Pražský výběr zavzpomínal „starými peckami“

Tragačové závody na „Huťách“ 6. 7. 2013

Progres II – Dialog s vesmírem 26. 7. 2013

Foto: Pavel Paška

Setkání buchlovických stárků 2013

Sbor dobrovolných hasičů Buchlovce, městys Buchlovce a bývalí stárci a hodaři uspořádali v sobotu 13. července 2013 v areálu buchlovického náměstí již třetí setkání buchlovických hodařů, nazvané Celý rynek v kroji. Akce se konala při příležitosti 60. výročí obnovení Martinských hodů s právem. K tanci i poslechu zahráli Buchlovjané, vystoupila Děcka z Buchlovic, Buchlovjánek, tanečníci Folklorního studia Buchlovce s CM Rubáš a samozřejmě krojová chasa. Všichni si mohli prohlédnout v sále restaurace U Páva výstavu fotografií z hodů od roku 1953 do současnosti. Pořadatelé děkují za finanční dary firmě Carlen z Brna, pánům Františku a Ivovi Krystýnkovým a za občerstvení dětem panu Pavlu Šedovi.

Foto Oldřich Stránský

Česnek 27. 7. 2013 obrazem

Hasičská soutěž na Buchlově 10. 8. 2013

Foto: P. Ondrůšek

Folklorní studio tančilo Ostravě

Po mnohaleté přestávce zamířil omlazený kolektiv Folklorního studia Buchlovice na letní vícedenní zájezd. A přestože to nebylo do žádné exotické destinace, o zajímavé zážitky rozhodně nebyla nouze. Taneční složka spolu s cimbálovou muzikou Rubáš se od pondělí 12. do pátku 16. srpna v Ostravě zúčastnila šestnáctého ročníku mezinárodního folklorního festivalu Folklor bez hranic. Skladba účinkujících byla velmi pestrá. Kromě reprezentantů folkloru zpod Chřibů zde svůj um předváděly soubory z Mexika, Itálie, Turecka, Číny, východoslovenských Košic, chodského Mrákova, a samozřejmě nemohlo chybět ani několik domácích kolektivů z Ostravy.

Pořadatelé účastníkům všech pět festivalových dnů řádně zaplnili vystoupeními, průvody v ulicích i různými exkurzemi či výlety. Tancovalo se na pódiích v několika městských částech, lázeňském amfiteátru v Klimkovicích, akusticky perfektně vybaveném sále Janáčkovy konzervatoře i na nádvoří Slezskoostravského hradu. Program plný ukázek lidových zvyků z různých koutů světa potěšil také obyvatele mnoha domovů pro seniory a zdravotně postižené osoby.

Folklorní studio obecnstvu představilo bohatý taneční repertoár. Samozřejmě nemohly chybět tance z Buchlovic, prezentovalo se i čísly z Blatnice pod svatým Antonínkem, Bílovic, Suchova, Moravských Kopanic a uherskohradištského Dolňácka. Příjemným zpestřením bylo i dívčí pásmo či tance Tetka a Trefa. Aplaus sklídila také cimbálová muzika Rubáš za pódiové skladby, které publikum místy dostávalo do varu.

Ve volném čase folkloristé z Buchlovic navštívili ostravský aquapark, vystoupali na vyhlášenou radniční věž – nejvyšší v ČR a stejně tak zdolali schodiště vysokých pecí v areálu technické památky UNESCO ve Vítkovicích. Druhým směrem, tedy pod zem, se vydali při exkurzi do dolu Landek. Zde se neúspěšně pokusili pokořit rekord v počtu lidí vměstnaných do jednoho vozíku na uhlí. Určitě by se jim to povedlo, kdyby na zájezd mohli vyrazit v širších řadách. Pořadatelé totiž v tomto ohledu stanovili striktní omezení.

Neméně hodnotná poznání učinili členové Folklorního studia za kulisami pětidenní akce. V paměti jim ještě dlouho zůstanou setkání s přáteli z ostatních souborů, především pak Slovenska a Itálie. Společné hraní na nástroje, sportování a večery strávené konverzací potvrdily, že lidé s dobrým srdcem žijí skutečně po celém světě.

Michael Lapčík

Foto: Bořek Žižlavský

Z klubu seniorů

Ve čtvrtek dne 22. srpna proběhlo opékání špekáčků na Zahradách u restaurace Maco, kam byli zváni všichni buchlovičtí senioři a seniorky. O dobrou náladu s písničkou se postarala paní Novotná z Velehradu se svou harmonikou. Tímto jí srdečně děkujeme za příjemnou atmosféru!

Foto: Pavla Večeřová

Letošní závěrečná etapa rekonstrukce střechy kostela sv. Martina je v plném proudu. I přesto, že se i na letošní etapě významně finančně podílí Program zachrany architektonického dědictví Ministerstva kultury ČR a Fond kultury Zlínského kraje pro dokončení kompletní rekonstrukce ještě stále velká částka schází. Zvážíte-li, že je ve Vašich možnostech přispět na záchranu střechy této významné kulturní památky a dominanty Buchlovic, můžete peníze stále posílat na speciální sbírkový účet zřízený pouze pro tento účel – 253271642/0300.

Za Vaše dary upřímně děkujeme.

(Foto: Jiří Raštica)

Prázdninové odpoledne v zámecké zahradě a záchranné stanici živočichů

Léto na zahrádce oživilí tito malí tvorečkové – ještěrka a roháč.

(Foto: -bž-)

Toulky po chřibských sírových pramenech VIII

Vedle oficiálního názvu Smraďavka byly zdejší lázeňské budovy v minulosti nazývány rovněž Leopoldovem, ale i tendenčním německým názvem Schwefelbade Leopoldsthal, a to na počest významného příslušníka rodiny Berchtoldů, proslulého filantropa Leopolda I. Ten se narodil roku 1759 a po studiích filozofie a práva vstoupil do státních služeb. Procestoval Evropu, severní Afriku a Malou Asii, kde si všiml sociálních poměrů prostých obyvatel. Poté se oženil a usadil na svém panství v Buchlovicích. Praktikoval povznesení hospodářství zaváděním strojů, vydržoval školy a horlivě podporoval vdovy a sirotky. Počátkem 19. století zřídil z buchlovického zámku bezplatnou nemocnici a starobinec výhradně pro nemajetné a s rodinou se odstěhoval do smraďavského záměčku. Za napoleonských válek velel batalionu v Rakousku a poté byl jmenován inspektorem vojenských nemocnic na Uherskohradištsku. Při návštěvě velehradského lazaretu se nakazil tyfem a 26. července 1809 právě na Smraďavce zemřel.

Smraďavka je však spjata i s jinou významnou regionální osobností, s fotografem, spisovatelem, národopisným sběratelem, někdejší boršickým učitelem Františkem Horenským (1866-1933). V jeho novinovém seriálu U Pily, uveřejněném na pokračování ve Slovácích novinách v roce 1904, nacházíme nezvykle působivý popis letoviska Smraďavky – pramenů s kapličkou, lázeňské a hostinské budovy s tehdejší myslivnou v sousedství:

„Stojím u kaple lázeňské a namáčím si ruce ve vodě, která tam ze studánky ukryté pod břehem vytéká do čisté kamenné nádržky a odtéká zas vrchem ven. Cítím, že v krku doposud mám bolení, ale cítím též zároveň žízeň, že mi nelze ubránit, abych namočiv ruce nenabral si též do dlaně a nenapil se. Žízeň po tříhodinové cestě byla tak velká, že jsem si pravil: Umři třeba hned, jenom se napij. – A nedbaje nic nastuzení, pil jsem jak duha. A kupodivu, neškodila mi. Ani tak studená se nezdála. Šel jsem dál k lázním. Tam řádek pěkných mladých lip pod strmým vrchem zarostlým a dva mohutné javory stíní cestičku mezi kapličkou

a lázněmi a před lázněmi nalevo prostírají se opět krásné lučiny zelené jako smaragd, dýšící vůní a chladem. Jimi zas po druhé straně teče potůček – zde o mnoho již silnější a vroubený opět olšovím a vrbovím – a na protějším břehu viděti hájek borový a husté ovocné stromoví, kterými břeh jest vysázen. Jsou to tak zvané Trnávky, které již dříve bylo viděti a kde Buchlovjané mají pole obilná a samoty.

Vtom potkávám tu stařenu, která obstarává zde koupele, a již ji slyším vítati. Praví mně hláskem lahodným: Ale, prosím ich, pane, idú k nám. Našla sem hříbek, dám ím ho. Možú se doma pochválit, že ho sami našli a možú si ho u nás vzít.

Nalevo od myslivárny, kde hosté mívají byty v prvním a druhém poschodí a kde v přízemí bydlí revírník, stojí při cestě několik vysokých stinných topolů a vede dále nový řádek lip a trnkového stromořadí, místy vše promíseno i jehličím. Napravo mezi lázněmi a myslivárnou viděti vyvýšené bádvoří, na něm mohutnou lípu a kaštiny a pod nimi dřevěné stolky a lavičky, kde hosté lázeňští a výletníci si rádi sedávají. Jdu ještě dále až tam, kde cesta z trnkového

stromořadí zatáčí se již nalevo mezi lučiny v údolí a kde zas alej krásných kaštanů vede údolím k potoku. Zde vpravo prorváno jest již pásmo hor a nové pásmo, poslední z údolí smradatského, porostené zas lesem a strmící zas hodně do výše před očima zas začíná. Mezi ním a lázněmi vine se malé údolíčko a jsou

vedle něho na holé stráni políčka obdělávaná revírníkem a buchlovskými občany. Ale my si toho již nevšímáme a jdeme dál, až přecházíme napravo jiným mosteckem k onomu svahu porostlému, kde asi dvě stě kroků dál pod svahem břehu při dosti velké zahradě jest byt stařeny. Tam urobena jest též kuželná, při ní kryt z trámů dřevěných pokrytý idyllicky dochem s palaším a vypadající do kulovata jako klobouček. Vedle něho jsou stolky a lávky, zrobené z desek a latoví. Zde usedl jsem ke stolu na dlouhou lávku a když stařena za mnou přiběhla, poručil jsem si něco k svačině. Stařena – pí Švarcová – má tady mimo chaloupky sklep a prodává zde hostům nápoje – pivo neb víno, sodovku a také mléko nebo kyšku se smetanou. Poručil jsem si to poslední a vypiv skoro celé dva hrnky za 6 kr., zapálil jsem si nakonec doutník a obrozený procházkou a celým tímto výletem ubíral jsem se potom dále k Boršicím.“ Ze stejné doby se dochovala i Horenského báseň, opěvující lavečky nad lázeňskou budovou, v sousedství tam stojící staré kuželny, která je zachycena i na známém barevném akvarelu

Smraďavky ze sedmdesátých let předminulého století malíře Karla Žádníka. Prostřednictvím těchto veršů se nyní přenesme o více než sto let dozadu, do časů, kterým na Smraďavce vévodil ještě dnes už nezvyklý klid a ticho:

*Lavečky nad lázněmi
Místečko tiché, jak tě vzpomínám.
Ať na jaro neb v létě, když jsem tu chodil sám,
kdykoli stoupal jsem stezkou vzhůru,
vždycky mě bylo volno, chmuru
nepocítil jsem nikdy k lavečkám.*

*A u laveček tichý mír a klid,
jak dobře bylo zapomnět
na všecko, co tě osud splet,
jak dobře bylo zde posedět!*

*Do dálky průsek lesem táh,
v dálce jsi spatřil Buchlov stát,
usedls na lavečky k snění,
neslyšels nic jen lesa tiché chvění.
(Konec)*

Text a foto Bořek Žižlavský

Vzpomínky na „staré“ časy

Nedá mi to, abych se nevrátil k těm ubohým páriům, kterými usazení obyvatelé Buchlovic pohrdali, kterých se dokonce štítili, aniž by přemýšleli o motivech a příčinách jejich morálního úpadku, neřku-li, aby jim podali pomocnou ruku. Byli to lidé, kteří měli obrovskou domovskou příslušnost v Buchlovicích. Ve stáří jim byl poskytnut útulek v chudobincích, lidově nazývaných „špitálech“. Takové špitály byly v Buchlovicích dva. Jeden na Lhotce, s došky kryté staré školy, zvaný „panský“ spravovaný farou. Druhý umístěný taktéž v bývalé škole, v nynější Tyršově ulici, kde byly vyhrazeny dvě místnosti těmto vyděděncům. Tento špitál byl ve správě obce.

Jejich obyvatelé obého pohlaví žili jen z milodarů a almužny, kterou měli povolenou vykonávat „chozením po ptaní“ jednou v týdnu, a to v pátek, který byl postním dnem, takže jejich reálnou almužnou bývala buchta, báleš, lepanec, krajíček chleba, zřídka kdy krejcar nebo také nic, jenom hlasité brblání za zavřenými dveřmi.

Po roce 1781, kdy císař Josef II. zrušil nevolnictví a vrchnost počala prodávat selské usedlosti do dědičného vlastnictví, počala se na vesnici měnit i sociální struktura obyvatelstva. Vznikali, podle výměry půdy, lánici, půllánici, čtvrtlánici, podsedníci a domkaři. Bezzemci se stávali nádeníky, čeledíny a služkami. Svoji existenci byli závislí na majitelích výrobních prostředků, jejichž vlastníci byli velkostatkáři a nově vznikající selské grunty. Pracovní příležitosti chudých byly v panských dvorech, v panském lese, v panském pivovaru, případně ve vzniklých manufakturách. V tomto období, následkem rostoucího soukromého vlastnictví, se vyvinul na vesnicích jakýsi druh kastovnictví i se svými nepěknými průvodními jevy: pýchou, furiantstvím a od „pánů“ odkoukanou pohrdavou povýšeností nad těmi, kteří se jim majetkově nerovnali. Ti, kteří neměli vůbec žádného majetku, byli pohrdavě nazýváni „žebrotou“. Kastovnictví se tak vystupňovalo, že selský synek si nesměl vzít za manželku ani domkářku dceru, neřku-li sloužící děvečku. Ženily se a vdávaly majetky. Citová sympatie a láska byly vedlejšími pojmy, hlavní bylo majetkové mamonářství. Toto kastovnictví se ještě prohloubilo, když vznikly řemeslné živnosti. Páni mistři rozmnožili vesnickou

Dnešní ulice K Buchlovu (foto Jan Horák, Staré Město, 1906)

Na náměstí před někdejší poštou (foto Jan Horák, Staré Město, 1906)

„honoraci“. Takové sociální rozvrstvení vesnice se udrželo víceméně až do I. světové války. Tomuto stavu odpovídaly i vzájemné společenské styky.

V každém tzv. slušném hostinci, i v Buchlovicích, byla oddělená místnost s prostřenými stoly pro místní „honoraci“, kterou tvořili panští úředníci, farář, lékař, nadučitel, poštmistr, starosta, nejbohatší sedláci a živnostníci. Ve velkém lokálu, kde byl nálev, byly kolem zdí obyčejné lavice a neprostřené stoly, kouřilo se z fajek a plivalo na podlahu. Tu byli hosty, pokud na to měli, domkáři, nádeníci, dvorská čeleď a zase vždy jen „svůj k svému“. Páříové ze špitálu a jim podobní byli nevítanými hosty, kteří se často stávali obětí pivních hrdinů a hospodských povalečů. Tito je pro svou pochybnou zábavu, za kterou by se měli hluboce stydět, opili, pošpinili a pak surově vyhodili na ulici.

Vy, dříve narození, si ještě pamatujete, že i v kostele bylo kastovní rozřídění. Vrchnost měla vyvýšenou zasklenou oratoř s polštářovými klekátky, místní „honorace“ na předním místě „čestnou“ lavici, na kruchtě dominovali bohatší sedláci a živnostníci, ostatní obyčejní věřící stáli nebo seděli v lodi kostela. Pro ty ubohé byla za hlavními dveřmi vyhrazena místnost nazvaná podle svého určení – žebráčka. Tam na zídkách u bočních stěn sedávali žebráci ze špitálů. Při odchodu ze mší stával nad schodištěm žebráčky vyvolený špitálista s mosaznou pokladničkou na vzhazování mincí. Z této nejspodnější vrstvy se rekrutovaly typy ubožáků, jako byl Ludvíček Kopečků, jehož životní běh realisticky popsala paní Anežka Huťková. To byl však jenom jeden z mnohých. Pamatuji se ještě na jména – Jozafát, Ludvíček – mrška, Franta – cuta, Říha – pepříčka, Kukuč, Vlk, Anča – lampa, Rézinka aj.

Tito všichni byli také lidé dle obrazu božího stvoření, žili mezi námi a neprovinili se žádnými zločiny. V opuštěné tichosti zemřeli a jejich pozůstatky byly pohřbeny bez pompy. Jejich hroby nezatěžují honosné pomníky a přece jejich kosti se v zemi nikterak neliší od kostí těch, kteří si o sobě kdysi mysleli, že jsou nad ně vysoko nadřazení. Po odstupu času se z pamětí současníků vybavují jen humorné epizody z jejich života. Smutná kapitola z historie špitálním zmizela v hlíně hřbitova. Věřme, že navždy...

Václav Hána

(Převzato z Buchlovského zpravodaje č. 5 z roku 1978.)

Za letošním Festivalem česneku

Vážení a milí občané městečka Buchlovice, dovoluji, abychom Vám co nejsrdečněji poděkovali za Vaše (byť různorodé) příspěvky v průběhu přípravy a realizace XII. ročníku Festivalu česneku na zámku (a v městečku) Buchlovice dne 27. července 2013 a za Vaši toleranci v den jeho konání. Voňavý den má již dnes dostatečnou publicitu a i mezinárodní přesah, a musíme říci, že jsme se snažili zabezpečit jej s patřičnou péčí tak, aby bylo jméno obce skloňováno jen v souvislosti s příznivými ohlasy. Bez Vaší pomoci by se nám nepodařilo akci tohoto rozsahu zvládnout a dovést do úspěšného konce. Za to Vám znovu děkujeme. S pozdravem Ani v česneku není dost česneku!

Ing. Miloslav Hrdý, František Hrňa
Folklorní agentura Buchlov

Vzpomínka a malé povzdechnutí pravidelného účastníka všech 12 dosavadních ročníků Festivalu česneku na zámku (a v městečku) Buchlovice

...Když zavřu oči, vidím první ročník česnekových slavností v sobotu 27. července 2002. Probíhal vzadu v zámecké zahradě u fuchsii. Vyrázili jsme na něj s bánovským Kuřátkem a s dospěláky z Nivničky. Kolem příchozích cestiček stála asi desítka stánků. Do krojů jsme se převlékali za okrasnou mříž v sale terrene plné zvláštního světla, jež se nádherně lámalo a odráželo na keramické mozaice jejích zdí a podlahy. Celý den jsme prožili pod obrovským stromem v zámecké zahradě. Stín jeho rozložitě koruny nás chránil před sluncem a stal se také místem našich mnoha kratičkých vystoupení.

Další roky to bylo stejně bezva jako poprvé. Kousek napravo od nás, pochopitelně také pod stromy, vyhrávali Burčáci a já ležel v trávě pod dubem s očima zavřenýma a poslouchal Holmesovo primášské cifrování, které nemělo ohromovat. Pokorně vždy sloužilo písnička a činilo z ní balzám na duši. Tóny cimbálu, huslí a basy pronikaly jistě i do snění našeho malého synka Vojty spícího v kočárku vedle mě (dnes už má 14 let) a potom i postupně k mým dalším dětem Bělince a Norince. Děcka z Bánova a z Nivnice spolu běhala po zahradě a jen tu a tam přiběhla na deku za svými rodiči, aby se občerstvila nebo za mnou, aby zatancila či zazpívala.

Nalevo od „našeho“ dubu každou hodinu otvíral oponu bábkového divadla vynikající Juraj Hamar. Děti by asi nevěřily a nevěděly ani asi, co to znamená, kdybych jim řekl, že doc. Mgr. Juraj Hamar, CSc. přednáší na Filozofické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě a je ředitelem SLUKU. A bylo by jim to stejně jedno. Strýc Juraj pro ně byl a dodnes je kamarád a borec. Staly se Hamarovým fanklubem a roky nevynechaly jediné představení bábkového divadla nesoucí hrdý název Teatro carnevalo...

Rádi jsme k vám vždy jezdili, jezdíme a budete-li chtít, tak i jezdit budeme.

Mgr. Vlastimil Ondra, Nivnice
vedoucí folklorních souborů Nivnička z Nivnice, Boršičané z Boršic u Blatnice,
Kuřátko z Bánova

Denně stroužek česneku

Česnek má blahodárný vliv na tepny, vzpružuje je a působí protiskleroticky. Podporuje funkci především srdečního svalu a mozkové tkáně. Pravidelné denní požívání alespoň jednoho stroužku česneku působí jako podpůrný prostředek při prevenci proti infekčním onemocněním, zvláště pak proti chřipce a jiným virózám. Fytoncidní látky (rostlinná antibiotika) v něm obsažené, dokážou hubit určité druhy bakterií, především choroboplodné zárodky. Fytoncidní jsou látky, které se svými účinky podobají antibiotikům. Česnek je dobrým protiparazitárním prostředkem proti výskytu střevních parazitů. Jeho účinnost se v tomto ohledu zvyšuje, je-li použit v čerstvém teplém mléce. Působí výborně jako střevní dezinfekce, odstraňuje střevní nadýmání, uvolňuje křečovitě stavy v oblasti zažívacího ústrojí, zejména v oblasti žaludku a střev. Látky z česneku dokážou zvýšit vylučování žluče do dvanácterníku a upravovat tak četné zažívací pochody. Česnek také napomáhá stabilizovat mezibuněčnou látkovou výměnu, snižuje i hladinu krevního cukru. Má specifické protinikotinové účinky, takže se ho může využít při otravě nikotinem jako protiléku nebo také jako léku u chronických kuřáků.

Ale s česnekem je jeden problém. Četl jsem, že dnešní česnek není tak kvalitní jako např. v padesátých letech. Je to prý celoevropský problém. O co jde? V půdě je prý značný úbytek selénu, což kvalitu česneku snižuje. Nevím, nejsem v tomto směru odborník. Ale zdá se mi to být logické.

Vystavil Karel Kýr

Chvála Bohu, že sem sa narodil ...

(Nádherná chvílka na zámeckých loukách 27. července 2013)

Když jsme připravovali XII. ročník Festivalu česneku na zámku (a v městečku) Buchlovice na první sobotu po svátku Sv. Anny, měli jsme již dosti důvodů zařadit do programu tohoto bláznivě voňavého dne i malou zklidňující pasáž – Bohoslužbu slova. Prozřetelnost bylo nám doporučeno, abychom k tomu přidali také malý hudební doprovod a zvolili jsme tedy ty nejmilejší – Hornáckou muziku (v hudecké sestavě) v čele s Martinkem Hrbáčem. Bylo to správné a byla to nádhra!

*Chvála Bohu, že sem sa narodil,
že sem svojích mladých roků užil,
měl sem v světě ty jedny jediné,
odešli mě, nemožu mět iné.*

*Rozpomeň se, ó člověče, na to,
že nic nejsi len popel a blato,*

*keď ty prídeš na súd Pánů Pána,
nepomože ti výmluva žádná.*

*Dyby nebe za peňáze bylo,
málo by v něm chudáků pobylo,
ale nebe za peňáze není,
tam je chudák císařovi rovný.*

Takto začínala celá, slabou půlhodinu trvající pobožnost slova. Čtení pro tuto příležitost bylo P. Rudolfem Chmelařem vybráno velmi příhodně. Jeho slavnostní promluva by se (v dnešní internetové době) dala shrnout do klíčových slov a byla velmi silná, účastníci ji prožívali každý po svém, na všechny přítomné však slova pana faráře zapůsobila: „Skromnost, úloha člověka, oddanost Bohu, česnek, česnekový festival, úroda, modlitba, poděkování.“ Dalším vstupem muziky začala druhá část:

*Bože moj, otče moj, z vysokého neba,
keď si mi zuby dal, keď si mi zuby dal,
daj že mi aj chleba.
Bože moj, otče moj, jak je mi hrubě zle,
kdo mňa nevychoval, kdo mňa nevychoval,
ten mi rozkazuje.*

Prosby a Otčenáš

*Daj ně, Bože, synka,
co na husle brinká,
co bych sa napila
červeného vínka.*

*Daj ně., Bože ten dar,
co sa ně v noci zdál,*

*malovaný synek,
pod naším oknem stál.*

Tak se má končit, pravil pan farář, člověk má vždycky odcházet ze slova Božího optimisticky naladěn, pokud možno s úsměvem na rtech. A tak jsme se po požehnání v míru rozešli a znovu se ponořili do té „festivalové vřavy“, Pán Bůh s námi! ... a s Jeho pomocí jsme prožili a přežili ten náročný den XII. ročníku Festivalu česneku na zámku (a v městečku) Buchlovici přes všechnu přízeň i nepřízeň příznivců i nepřiznivců.

Škoda, že jste tam nemohli být s námi.

Miloslav Hrdý

Literární soutěž „O nejkrásnější česnekovou pohádku“

Vážený a milý čtenáři, vážená a milá čtenářko Buchlovského zpravodaje. Už v minulém dvojčísle jsme Vám předložili několik příspěvků, ale stále ještě jsme nevysvětlili, že tentokrát šlo o mezinárodní soutěž, organizovanou v České i Slovenské republice. A jak vidno v přílohách, na české straně se na organizaci podílela Folklórní agentura Buchlov a její partnerkou byla Agentura východní Moravy ve Zlíně, zatímco slovenskou soutěž organizovalo zahraniční zastoupení České centrály cestovního ruchu CzechTourism Slovensko, partnery byla Městská knihovna Piešťany a SSOŠ HOST Bratislava, Centrála cestovního ruchu východní Moravy, obec Modrá, velehradský dům sv. Cyrila a Metoděje a cukrárna Jako doma, samozřejmě opět pořadatel XII. ročníku Festivalu česneku na zámku (a v městečku) Buchlovici.

V letním dvojčísle jsme zveřejnili tři nejlepší pohádky ze Slovenska a dvě ze silné „pohádkové enklávy“ v Písku, ze Základní školy E. Beneše. V dnešním čísle přinášíme další ukázky z tvorby mladých autorů českých i slovenských, jen pro informaci, na české straně se podařilo vytvořit 29 dílek s česnekovou tematikou, na slovenské pak 12 drobných literárních prací. Dalším krokem v prezentaci prací, které vznikly díky této mezinárodní spolupráci, může být vydání společné česko – slovenské pohádkové knížky vyzdobené dětskými ilustracemi.

Přejeme Vám hezké počtení a ještě jednou se omlouváme za nepřesnosti, kterých jsme se, neradi, dopustili v minulém dvojčísle Buchlovského zpravodaje.

Miloslav Hrdý

Deti z Piešťan a Drahoviec úspešne písali rozprávky o cesnaku

V marci tohto roku vyhlásila Folklórna agentúra Buchlov, zahraničné zastúpenie Českej centrály cestovného ruchu CzechTourism Slovensko v spolupráci s ďalšími partnermi podujatia v rámci XII. ročníka Festivalu cesnaku na zámku a v mestečku Buchlovice literárnu súťaž pre žiakov základných škôl a základných umeleckých škôl do veku 15 rokov na tému Rozprávka o cesnaku s podtitulom Cesnak je hlavným hrdinom, cesnak víťazí, cesnak má tie najlepšie vlastnosti, jednoducho, niet nad cesnak!

Súťaž prebiehala v období od 1. marca 2013 do 1. júna 2013, školy Piešťan a okolia oslovila knižnica ako partnerská organizácia projektu. Do uzávierky súťaže prišlo na adresu knižnice 10 súťažných prác od žiakov Základnej školy F. E. Scherera v Piešťanoch a Základnej školy v Drahovciach. Príjemným prekvapením bolo, že práve do Piešťan a do Drahoviec doputovali dve umiestnenia súťaže. Druhé miesto získala Barbora Rusnáková zo ZŠ Drahovce a tretie miesto Katarína Juricová zo ZŠ Scherera v Piešťanoch. Ceny – vstup do archeoskanzenu a expozície Živá voda v obci Modrá a batoh plný prekvapení prišla 24. júna 2013 do piešťanskej knižnice odovzdať riaditeľka Českej centrály cestovného ruchu CzechTourism Slovensko pani Nora Gill.

Mestská knižnica Piešťany

Jako Cesnačko zachránil Cesnakovo

Kedysi dávno žil raz jeden cesní menom Cesnačko. Ostatné cestky ho mali radi, lebo bol veľmi múdry, skromný a mal dobré srdce. Všetky cestky tam spolu šťastne žili. Raz však do mestečka Cesnakova prišiel hrozivý drak. Ničil všetko, čo vidiel. Udupal úrodu, čo bola na poliach a zničil všetky domy, čo boli v Cesnakove. Cesnaka Cesnačka to veľmi nahnevalo, a preto začal rozmýšľať ako dostať draka von z Cesnakova. Po niekoľkých hodinách hľadania dostal dobrý nápad. Na jeho zrealizovanie však potreboval pomoc ostatných cesnakov. Cesnaky súhlasili s tým, že mu pomôžu. Na draka začali liať vodu. Drak sa zlákol a ušiel. Cesnaky sa radovali, ale nie však dlho, lebo si uviedomili, že drak im zničil všetko, čo mali. Ale Cesnačko mal zasa dobrý nápad. Cesnaky zavolali na pomoc vrťkých, koho poznali. Známi cesnakov prišli na pomoc. Nová výstavba trvala celé roky, ale cestky nestrácali nádej. Po dvanásti rokoch a siedmich mesiacoch bolo Cesnakovo ako pred nepříjemnou návštevou draka. Cesnačkovi boli cestky vďačné za dobré nápady, záchranu mestečka aj ich životov. Cesnačik sa oženil s krásnou, múdrou, šikovnou cesnačkou menom Cesnačinka. Cesnačik, Cesnačinka a aj ostatné cestky spolu šťastne v Cesnakove žili a žijú dodnes, ak nepomreli.

Eva Rusnáková, 5. A

Česneková medicína

Na konci července, kolem svátku svaté Anny, dědeček Miloš sklízal česnekovou úrodu na zahrádce v Lukovečku. Úroda byla bohatá, protože o česnek bylo celý rok postaráno zvláště dobře. Dědeček jej před sadbou mořil proti hádátkům a plísním, pak jej také postříkoval, trochu hnojl a zpočátku i hojně zaléval.

Když jej tedy vytahoval ze země, pokládal sazenice s kvalitními hlávečkami pěkně do řádku na záhon, aby, jak se patří, prosýchaly. Ty, co nebyly zvláště vydařené nebo byl na nich přece jen náznak nějaké choroby, vzal dědeček a hned je vynesl na kraj lesa, kde byla hromada posečené trávy a podobných věcí.

V tu dobu pobývala nedaleko zahrádky srnka s malou dceruškou, která se nachladila ve studeném potoce a dostala rýmu. Kýchala, že ji bylo slyšet daleko, až u starého dubu, co roste při cestě na Rusavu a potom dál až na Svatý Hostýn. Maminka z toho byla nešťastná, jak už maminky bývají, když mají své děti nemocné. Když procházela kolem hromady, na kterou dědeček vynesl česnek, zavoněl jí silně do nozder. Vzpomněla si na to, co jí kdysi vyprávěla její maminka, že česnek má kouzelnou moc. A tak vzala několik stroužků a přinesla je k místu, kde se se srnečkou ve smrčíně schovávaly. Hned také vyzkoušela starodávný návod a doporučila jí, aby česnekové stroužky brala jako léky, jako pilulky třikrát denně – ráno, v poledne a večer.

Už druhý den se dostavilo zlepšení a choroba začala pomalu ustupovat, srnečka přestala kýchat, neškrabalo ji už v krčku, další večer už se cítila mimořádně dobře, byla veselá a začala na paloučku tancovat. Tak, to už je zdravá, řekla si srnka – maminka, je to přece jen pravda – česnek je zázračný lék!

Od té doby se tato pravda roznesla i po celém lukovečském lese a i všechna ostatní zvířátka vždy kolem svátku svaté Anny přicházejí k zahrádce dědy Miloše a tam nacházejí svou dávku zázračného léku.

Jakub Šemnický
ZŠ Kvítková, třída 3. A, Zlín

Príbeh o cesnaku

Raz žila jedna veľmi dobrá pani, ktorá mala košík a v ňom dvasať cesnakov a dvadsiaty cesnak chcel ísť do sveta. Ale nikdy sa mu to nepodarilo lebo pani bola stále doma. Viete prečo bola stále doma? Lebo nedávno sa jej zlomila noha. Ale raz sa to cesnaku podarilo. Viete ako? Tak, že raz pani s tou zlomenou nohou musela ísť k pánovi doktorovi. A tak mohol cesnak ujsť. Zobral si: servítku a do nej si dal chlebič, fľašku s čistou vodou a na koniec si pripalil čisto bielou handričku. Keď si tak pekne vandruje, stretne kačku Kvakačku. Nalákal ju na jeho chlebič. Veľmi jej chutil. Keď kačička dojedla, tak sa jej cesnak opýtal, že či sa jej nechce ísť s ním do sveta. Veľmi sa potešila. Veľmi chcem ísť s tebou do sveta. A tak šli do sveta. Cesnak bol unavený. Chodili kade – tade, nemohli nič nájsť, no len jednu dedinu, ale nikto nebol ochotný ich na jednu jedinú noc pustiť spať k ním. Našli nejakú dieru. Tá diera bola dračia diera. Keď išiel drak na lov aj cesnak si išiel nají niečo na zub. Stretli sa. Drak sa hneď po cestku rozbehol. Cesnak zavola Kvakačku. Kvakačka, pomóóó! Žerie ma drak! Kvakačka hneď po drakovi vyštartovala. Kačička Kvakačka ho hneď štipla do nosa. Tak ho to zabolelo, že sa ešte via rozčúľil. Cesnak ho kopol do papule, že mu to vyrazilo zub. Zub zobral a porezal ho. Drak utiekol preč. A od vtedy bol cesnak najslávnejším cesnakom v tomto svete.

Lívia Vráblová
3. trieda ZŠ F. E. Scherera, Piešťany

Neobyčejné přátelství

Jednoho dne na malé lesní cestě objevilo prasátko jménem Chrochta podivuhodnou a neznámou věc. Uchopilo ji mezi zoubky a odneslo domů. Tatínek Čuník ani maminka Čuníková nevěděli, co to je.

Chrochtovi vrtalo hlavou: „Co jsem to vlastně našel?“ Nosil tu zvláštnost pořád s sebou jako talisman. Jednou zašli k lesní studánce, která byla ukryta před zraky kolemjdoucích. Najednou Chrochtu napadlo: „Nepotřebuje ta podivná věc třeba vodu?“ A pro jistotu ji vodou ze studánky pokropil. Věc rázem – jako mávnutím kouzelného proutku – ožila. Řekla mu o sobě, že je rostlinka česnek a že se jmenuje Pepík. „Česnek je velmi zdravý“ chlubil se Pepík. „Moje vůně odežene i upíra. Velmi však pálím na jazyčku, proto mě nemají rády děti.“

Večer šel Pepík brzy spát, aby byl na druhý den plný energie. Ráno se odpočatý a svěží česnek probudil v Chrochtově pelišku. Chrochta už byl dávno na nohou a netrpělivě poskakoval před domečkem. Jakmile uviděl Pepíka, zakvičel radostí a posadil si jej za krk. Ihned vyšli na procházku. Chrochta Pepíkovi ukázal všechny své skrýše. A že jich bylo!

Po nějaké době se Pepík rozloučil s Chrochtou i jeho rodinou a odešel na vandr. Potloukal se po lese sem a tam, až narazil na pěšinku. Vedla do hlubokého černého lesa. Po chvíli chůze uslyšel hrát překrásnou hudbu. „Haló, je tu někdo?“ ptal se česnek Pepík. Dlouho se nikdo neozýval, Pepík šel tedy dál za hudbou. Přivedla ho až k největší propasti, jakou kdy v životě viděl. Stoupl si na její okraj. Vtom se krásná hudba změnila v hluboký havraní skřekot. Pepík se lekl a najednou padal dolů. Chybělo pouhých pár centimetrů a s Pepíkem by to dopadlo hodně špatně. Naštěstí se ale stihl chytnout alespoň kořínků rostlinky přirostlé k propasti. „Pomoc! Pomozte mi někdo, už se dlouho neudrží! Haló, kde jste kdo?“ křičel Pepík ze všech sil. Po dlouhém volání o pomoc Pepíkovi docházely síly. Zdálo se, že je to všechno marné.

Najednou se objevil u propasti Chrochta a hbitě Pepíkovi pomohl. Spolu se dostali oba zpátky do bezpečí domů k Chrochtovým rodičům a pokud Pepík neuschl a Chrochta neumřel, žijí spolu spokojeně dodnes.

**Kristýna Skálová,
třída 6. A, ZŠ Kunovice**

Prečo cesnak štípe?

Kde bolo, tam bolo, bolo raz jedno veľmi malé mestečko Cesnačíkovo. Bolo to veľmi pekné mestečko. Vedľa neho bolo tmavé, škaredé a hlavne veľmi smradľavé mesto Cibuliakovo. V ňom vládol zlý Cibuliak, zato ale v Cesnačíkove bol kráľom dobrý a milý Cesnačík.

Raz ráno sa Cesnačík zobudil v Cibuliakove. „Ach, čo tu robím?“ zľakol sa. „Vitaj, braček Cesnačík, ha, ha, ha, „ prudko ho privítal Cibuliak. „Pusti ma!“ kričal Cesnačík, „zavolám na teba armádu!“ „Ha, ha, ha, už sa bojím!“ posmíval sa Cibuliak. „Okamžite ho odvedte do žalára a poriadne ho zamknite!“ dodal. Zrazu tam prišiel jeden zo strážcov, odškol dvere a povedal: „Pomôžem vám, Pane.“ „Kto si?“ spýtal sa Cesnačík. „Ja som strážce z vašej krajiny. Cesnačík si myslel, že mu krajan pomôže, ale opak bol pravdou. Zobral ho sice z velenia, ale nepustil ho. Zaniesol ho k Cibuliakovi. „tak si si myslel, že tu máš strážcu, ktorý ti pomôže?“ pýtal sa Cibuliak. „Vedel som, že si hlúpy,“ dodal, „ty nevieš, že sa odtiaľto nedostaneš?“ Znovu ho zamkli do žalára, ale teraz ho strážili dvaja strážcovia, aby neutekol. V noci vypadol strážcovi klúč a pristál na Cesnačíkovom plášti. Zašepkal: „Áno, to je skvelé!“

Na další deň prišiel Cibuliak do žalára a hovorí: „Akú smrť si praješ?“ Spravil ďalší krok a povedal: „Neodpovedáš? Ja mám času dosť“. A odišiel. V noci si Cesnačik otvoril mreže a utiekol do Cibuliakovej izby. Zobral uspávací prášok a príchutou cestku a fúkol ho vrtkým, ktorých stretol. Potom si zobral meč a utiekol po dlím moste z Cibuliakového kráľovstva. Pre Cibuliaka to bola slabá dávka. Zobudil sa a utekal za Cesnačikom: „Stoj, ty hlúpy cesnak, poď, dáme boj!“ A ďalej kričí: Cesnak proti cibuli!“ „Ak vyhrám ja, budem mať štiplavejší dych, ak vyhráš ty, bude tvoj“, povedal Cibuliak. „Dobre,“ súhlasili obaja.

Cibuliaci kričali: Boj, boj, boj!“ „Jeden, dva, tri, boj!“ skríkol Cesnačik a začali bojovať. Najskor vyhrával Cibuliak, potom Cesnačik, ktorý využil svoju tajnú stratégiu. „Áno, juchú,“ vykrikoval Cesnačik, „vyhrál som!“

Kedže Cesnačik vyhral, Cibuliak musel uznať jeho výhru – štiplavý dych. Od tých čias štípe cesnak via jako cibul’a. A č osa odohrávalo v Cesnakove? Všetci žili šťastne, až kým ich pleseň nerozhryzla.

Salia Maťušenkova
6. ročník, ZŠ Sv. Vojtecha, Vrábľa

Vínečko bílé

Vínečko bílé, sladkokyselé,
jaké ho mají rádi moji přátelé.
Dobře se pije ve vinném sklípku,
vydržíme tam při něm i delší chvíli.
Vydrží se tam rozmlouvat,
na pěkné chvíli vzpomínat.
Vydrží se tam l písni zpívat,
nemusí nás nikdo hlídat.
V povídání a ve zpívání utíká čas
a nikomu se nechce rozloučit z nás.
Dobře je nám tady, dobře se tu máme,
sejdeme se zase brzy, sobě přísaháme.
Na shledanou!

Ludmila Dudešková

Mráček

Jsem mráček na nebi kadeřavý,
dávám se z výšiny na zahrady.

Jsem bílý beránek v nebi modrém,
pěkný čas zvěstuji žitím svým.

Však někdy na lidi se rozzlobím
a litry dešťovky na ně shodím.

*Někdy se rozzlobím já velice,
způsobím déšť, blesk, hrom, plískanice.*

*Večer já s duhou se někdy políbím
a jsem zase bělostný mráček.
Zajdu si za obzor ulehnuť
tak jako zpěvavý ptáček.*

Zdenka Maršálková

Párek hrdliček

*Usedla hrdlička na hřeben střechy,
upustila peříčko,
aby upozornila milého,
kde má své místočko.*

*Prochází se po hřebenu,
její vrkání dostává ozvěnu.
Letí za hlasem ozvěny,
chce prožít lásky obměny.*

*Už tvoří pěkný párek,
bude z toho lásky dárek.
Do hnízda přibudou vajíčka,
z kterých se vylihně alespoň jedna hrdlička.*

Ludmila Dudešková

V měsíci červenci 2013 oslavili manželé Ladislava a Jan Karáskovi svou zlatou svatbu. K tomuto krásnému výročí jim za městys Buchlovice přišli pogratulovat místostarosta Bořek Žižlavský, za vedení úřadu ing. Miroslav Smatana a matrikářka Anna Lukeščíková. Ke gratulaci se přidávají i členové redakční rady zpravodaje, kteří přejí oběma manželům hlavně hodně zdraví, štěstí a spokojenosti a ještě další spoustu let společného života.

(Foto: -bž-)

JUBILANTI V ZÁŘÍ 2013

80 let

Alena Petrášová
Václav Rajskup
Bohumil Botek (Domov pro seniory Buchlovice)

85 let

František Vojtěšek (Domov pro seniory Buchlovice)
Rajmund Malinka

100 let

Ludmila Nováková (Domov pro seniory Buchlovice)

Úmorná letní vedra přivedla i ježka ke psí misce s vodou. A co uživatel misky – pes na to? Nic. Našel si pro sebe vodu v sousedním kbelíku.

(Foto: Adéla Šíková)

Seekáni stárku 2013

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

*Vydává Úřad městyse Buchlovice, tel.: 572 595 120. Vychází měsíčně,
řídí redakční rada, výkonní redaktoři Mgr. Pavla Večeřová, Mgr. Vlastimil Kořínek
a Bořek Žižlavský. Náklad 350 výtisků. Cena 19,- Kč*

Registrační číslo MK ČR E 13102

*Redakční rada si vyhrazuje právo upravovat příspěvky.
Sazba Vít Kučera, tisk HUDEC print, s. r. o., Buchlovice*